

روشن میشود که بشر را بواسطه تبلیغ قوه بی‌ذیکو اصناف برتری دارد
تلا بوسیله خواندن و نوشتن نمایه هالم علم بر سر
علم الانسان هالم بعلم - فود قاهره نطق دراکه و انشاء که غزیری
پسر و موهبت بشر آفرین است موجب تشکیلات عطبیه دول و مال گردیده
لنز ترقی و تنزل مملکت از فلسفه تواریخ عمومی استنبط میگردد معلوم
میشود که هر دسته در پژوهش قوه انشاء کوشش نمودند بالا رفند و
هر قومیکه این صفت را ضعیف کردند بوادی نیسمی رهسیار شدند - جه
دانان توانا و نادان ناتوان ام است

عام صفت را ایجاد و صفت کیتی را آباد نموده است دروح الارواح
کل علوم و فنون همین قوه درا که است و تکمیل این قوه بواسطه گفتن
و نوشتن است زیرا علوم را یا بواسطه درس میتوان آموخت با مراجعه
مکتب - پس من بینم که هر یکی در نتیجه گفتن و نوشتن ورده افاده
موقوفه واقع میگردد - این است که ادبیات در تمام مال مقام ارجمندی را
تحائز گردیده - صباح

همایون - آقای صباح رئیس معارف و اوقاف قم در تاسیس این
مجله با ما از هیچ گونه همراهی در بین نهادند - ما از همراهی ایشان
نیپاس گذاریم .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مجاهد و تبلیغ

بکی از اعمیارات مخصوصه نبی خانم (ص) همانسکه فرمود باری
کرده شدم بسبب رعب جنایه از یک ماه راه رعب اسلام در قاب کفار
خانیم بسیود و قبل از جنک نسلیم مهتدند
خدا در قرآن فرموده و قدیق فی قلوبهم الرعب (۱) و در یهان حکمت
مرابطه و هیه ام و اسلحه در سرحدات اسلامی که عبادتی است فرین
جوهاد میفرماید تر هیون به عدو الله (۲) از این آیات و اخبار معلوم میشود که بکی
از وسائل مهمه ترقی و نفوذ اسلامیان ایجاد رعب بوده در خاطر خصم بلکه

(۱) نصرت بالرعب (۲) لعن سلطنت الی یدک لقنانی ما انما بساط
یهدی لافتیک

اگر بقدرتی فکر کنم بجهت و آنهمه ام هر قومی از باس و مرعوبیت ایشان است، که حس مدافعت و عرق متعاهده آنها را فلنج هبدهما بد و از کار می اندازد و دشمن را جری و جسور میکند و بالاترین وسیله همچ و غایبه پر خصم امید مغلوبت و شجاعت و عدم مرعوبیت است

و متواتر گفت عات احتفاظ مسلمین و ضمف شما مؤمنین در قبال دشمنهای داخلی و خارجی برای مرغوبیت و یاس شما است و الا هنوز عدد و مدد شما آنقدر ها به تحلیل آنفقه که جای سکرت و انقیاد باشد بدینهی است دشمن همینکه خاطر جمع شد که طرف خود مرءوب شده یا بملاحظه دیگری از مدافعت صرف نظر نمود در اقدامات خود جدی میشود و برجرمت و خسارت خود مبارزاید و از هیچگونه ظلم و فسادی مضابقه روا نمیدارد

اگر در قصه پسران آدم هایبل و قایبل که مبدع خونریزی و فساد و تهدی در زمین است هراجهه شود بخوبی کشف میشود که باعث جسارت قایبل و جرئت کشتن برادرش همانا اطمینان بعدم مدافعت هایبل بود که فرمود اگر تو دست درازی بسوی من کنی من هرگز دست بخون بود راز نکنم^(۲) وبالعكس اگر فرموده بود من هم در مدافعت با تو دست درازی میکنم شاید منصرف شده بود و این باب شنبیح ظلم بر روی بنی آدم مذکوح نمیشود

در شربعت مقدسه اسلام به بارات و بیانات مختلفه ایجاد شجاعت و امید ظفر و نصرت در قلوب شما مینماید و بوعده های صریح و صحیح مارا مطمئن میکند^(۳) که بالآخره غایبه و فتح باما است و باید مرغوب شویم و از احیاء و اظهار حق کوناهی کنیم و بدروجه اهمیت باینم موضوع داده شده که پیغمبر (ص) فرموده اصل اعمال امتی انتظار الفرح) و از التزامات و عقاید راسخه فرار داده که عموما باید منتظر یک دوره عدل نام و فرج تمامی باشند و بدانند که اگر یک روز بعمر دنیا باقی باشند دوست حقه تشکیل میشود و اسلام مالک الرقاب عالم میگردد^(۴)

(۲) لیطمه علی الدین کلام هوالذنی آیه کم بنصره - کم من الله فامله - ساختی فی قلوب الذين کفر و الرعب الخ (۴) بمالا الأرض قسطا وعدلا

هر ملتی که دنیا غصه بیم حکومت و مرعوبیت تزریق نشده هر گز قیام به استیفاء حقوق خود و پدیده از جملات خصم خویش نخواهد بخورد آنیمه غریب و تحریص بروزد کر مصائب و افای عزای ائمه اینام خصوص حضرت ای عبد الله علیهم السلام و نوابیکه مقرر شده برای آنستکه مرده در مقام ناسی فدا کاری و مجاهدت را از آن بزرگوار باد گیرند و در جز در مقابل آن همه دشمن آنطور بخوانند که فرمود العوت خبر من در کوب العار تجدید این مراسم مذهبی در هرسال المکه در هر روز که کل یوم عاشورا بک شهادتی در مسامما ان غیور ایجاد مینماید که همیشه عرق مجاهدت و حس فدا کاری در آنها متوجه باشد و زر بار نمک و عاد مذلت نرونده و بر قرض آنکه در ظاهر مفهور و اسیر خصم قوی پنجه یاشیم و فشارهای جابرانه آنها را به یعنیم روح باید در کمال شجاعت و بر هان در نهایت قوت و هنطیق در غایت بالاغت باشد نمی اینی علیا حضرت عقیله بنی هاشم زینت گبری سلام الله علیها در آن حالت اسارت چگویه بنا ناطقه بایقه جرئت افایه حجت مینماید واز هیبت و سلطوت ظاهره بزید روح مقدسش اسیر و مرعوب نشده و جندان امیدوار بحسن عاقبت و هظیرت است که میفرماید هر کار میتوانی بکن که نام ما باقی خواهد بود

ولی افسوس که گوینده و شنوونده کمتر متوجه این نکات و دقایق عالی است وابن وقایع مهم تاریخی را که حاکمی ازعاع و همت و کمال عزت است بطور ذات و اسارت ثائقی می کنند

ای کاش مسلمانها تمیز بدند و بفهمند که غالبه دشمن بر آنها از جمه وفور قوت و ذیادی سلطوت آنها نیست بلکه از عفت و کمال ضعف و مرعوبیت هاست

بر واضح است جماعتی که خود را علماء و عملاً معرفی بر قیمت دشمن کردند و از تحمل هر قسم ذاتی و تهمهای سر بیچاره و مدافعت نکردند چه طور ممکن است آثار تعالی و ترقی وحیات و استغلال در آنها ظمور خمیدند

آن همان یکی واقع بر موذ ترقیات مظلمه ایشان نمیدانند که

همین تکاهمل و تسامع ما مسامین است که طوق بندگی و رفتیت برگردن
نه آوریده، هر روز ضربی کاری به بیکل نازنین اسلام و شاعر اسلامی
امینخورد چه از متدهای اروپا و چه از وحشیان تجد و حجاز و افریقا
مع التأسف در این عصر یکه تعالی و ترقی هر ملنی بوسیله تبلیغ
مو مجاہدت مربوط شده بحمد الله تعالی مژنه تبلیغ در هیج ملنی فراهم و
مهیا تر از مذهب جهانی و دین حمیف اسلام نیست

ما مسامانها از مرعوبیت و ریاس و خالی بودن دماغ از فکر مظفریت
بالمره از این وسیله باز مانده و موقع را غنیمت نمی شماریم و برای
اینکه خوب مطاب را حتی برای نفس خود مشتبه کنیم بعطلومیت موهومی
قفاوت ورزیده بی غیرائی که بدترین ردائل است در لباق-اخلاق-مهربانی
نجابت مقاومت احتیاط تقوی تقویه ترک دنیا عرفان علام ظهور فتنه آخر الزمان
و و و و در آورد: خود را از این تکلیف عینی فوری عاف دانسته
در بستر اینراحت بخواب غفات رفته ایم و رفته رفته از انبارات و حیثیات
ساقط شده ایم و مهابت اسلام و مسامین که بست قیاصره و اکابره عالم
را درهم شکست از دست دادیم و هیج عظامتی و شکوهی برای مقدسات
و معظمات اسلامی مراعات ننمودیم اینسته مرعوب و مقور اجانب واقع
شدیم و از داخله خودمان هم نایوس گردیدیم

این همان غروری است که از مبدع جهات و فن زرگ شیطان
است که بافوا و ناییس ردائل خمینی را بصورت ملکات حمیده و مقبحات
ها بشکل محسنات در آورده و بکار میبرد و بعبارت اخیر طلاق نامه را
بهای عقد نامه بخرج مبدهد گریا هر کس یغمیری بر نفس خود شده
لیکن مخصوصی و دستور علیحدی آورد: عذر خود فراید داده از معاونت
و فداکاری و مجاہده و نهیم که امروز تائیرش زیادتر از هر اسماعه
است تسامع ورزیده ایم

ای علماء اسلام ای امراء اسلام ای رومناء نامی ای بزادران گرامی
لین فرمابش مولی امیر المؤمنین علیه السلام است که هیفرماید ای ملت
اسلامی شما جماعتی هستید که در میان عالم شهور بدانش و به نیک

نامی ذکر میشود و بخیر خواهی معروفید در اوس مردم برای شما
مهماتی است که احترام هینما پد شما را هر صاحب شرافتی و تعظیم و اکرام
میگذارد شما را هر شعبه

ایران

امروز بر سر سه راه است

ایران تا بیست و اند سال پیش راهی را زیربا داشت که فرسوده
و افسرده آن راه را میبینمود .
چون هیا هوی اروبا بیکبری برخاست راه نوین دبکری بروی این
کشور کهن آسیا باز شد .

اکنون ایران کدام بلک از آن دو را زیر با به بینماید ؟
آبا آن راه دیگرین را که نادانها و کمزاحیها در آن بسیاز و
سر منزاش سر المکندگی و شرمساری بود یا این راه نوین برهیا هورا
که پستیها و رسوبانیها در او فراوان است و سر منزلس جز گرفتاری
و ابودی نخواهد بود ؟ ..

آنچه ما میدانیم راه سوم دبکری بروی ایران باز است و آن
راه خرد و مردمی می باشد - راهی که راهنمای آن خرد و توشه آن
خدانشی و مردمی و سر منزل آن آسایش او خورستنی است .
سخن را بازتر بگوئیم : زندگانی که ایران تا بیست و اند سال
پیش داشت روی هم رفته زندگانی ایکی بود . راست است که بنیاد آن
ذندگی دین بود و دسته های ابوهی از مردم تو بیت دینی داشته با بلکه
رشته ستوده خوبیها از نمیهان بوازی و دستگیری اتفاقگان و پستیهای
ییچیزان و فروتنی و از پنهونه گذشتگی و مانند آنها آراسته بودند ولی
چه میتوان گفت بان پراکنده دینی ها که سراسر اخاندانها را غراگرفته
بود و بان بیموده کارها که بنام دین رواج باخته بود و بان بندار های
بیخرداه که دهن ها را آشته بودند ۱۰۴ یا چه میتوان گفت بان
سست نهادی اوردم که کمتر توجهی بحال خود و کشور خود داشتند ۱۰۵
اگر چه در همه این هکارها توده انبوده اگناهکار نبودند بهر حال سراسر